

є вивчення досвіду кращих ВНЗ України у сфері їх присутності в мережі Інтернет. Зокрема досвіду Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут», Національного медичного університету ім. О. Богомольця, тощо.

Другий – міжнародне співробітництво, вивчення міжнародного досвіду, наукове розроблення програм реформування залізничного транспорту в Україні. Цей напрямок значно більший за обсягом, буде вимагати певних фінансових вкладень і наполегливої праці. Доречним був би розвиток підрозділу міжнародного співробітництва в межах академії. Так, на сьогодні в академії навчається велика кількість іноземних студентів, але фактично не вивчається досвід кращих європейських ВНЗ, не відбуває співпраця з ведучими європейськими ВНЗ, відсутній обмін студентами та викладачами. Це той напрямок роботи, яким треба займатись надзвичайно багато і робити це потрібно негайно, якщо мета підвищення рівня ВНЗ не є декларацією, а є конкретним завданням на наступні роки. У межах міжнародного співробітництва обов'язковим є вивчення науковцями академії роботи залізничного транспорту у Франції, Німеччині, Англії та інших європейських державах, які є лідерами в цій галузі, і створення конкретних наукових проектів в галузі реформування залізничного транспорту в Україні. Підготовка таких проектів і подання їх до уряду або до керівництва Укрзалізниці з метою реалізації дозволить значно підвищити авторитет ВНЗ, отримати нові замовлення і в цілому дасть імпульс науковій роботі в межах академії. А говорити про користь такої роботи для всієї України і її громадян навіть не варто, майже 100 % українців використовують залізницю і зміни в її діяльності, які наблизять нас до європейських стандартів, будуть тільки вітатись.

У доповіді звернуто увагу лише на два напрямки діяльності з підвищення рейтингу академії, які, на думку автора, є ключовими. Але це, безумовно, не єдині напрямки роботи для підвищення рейтингу ВНЗ. Для організації проведення такої роботи доречним було б створення в межах академії постійного або тимчасового органу, наприклад комісії під керуванням проректора академії. Обов'язковим є звітування такої комісії про проведену роботу, періодичність звіту не рідше раз у квартал. А об'єктивну оцінку роботі, проведеній в академії, надасть рейтинг «Топ 200» наприкінці навчального року.

Т.М. Гайворонська

ДЕЯКІ АСПЕКТИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ПРАВОВИХ ПИТАНЬ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРА

Правове забезпечення підготовки кадрів в академії залізничного транспорту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра завершується

викладанням професійно-направленим предметом, змістом якого є спеціальні знання, вміння і навички з теорії трудового права.

Викладач зобов'язаний забезпечити високий науково-теоретичний і методичний рівень викладання дисципліни, розвивати в осіб, які навчаються, самостійність, ініціативу, творчі здібності.

Викладання цього предмета не є винятковим у правовій освіті та вихованні студентів неюридичних вузів, але водночас має деякі особливості, обумовлені специфікою студентської аудиторії, метою і завданням навчального курсу, освітньо-кваліфікаційного рівня, напрямку (спеціальності) та ін.

Ураховуючи викладене, можна визначити специфіку викладання дисципліни:

По-перше, використання в навчальному процесі міжпредметних зв'язків. Студенти до навчання ставляться з підвищеною зацікавленістю, більш дисципліновані та уважні. Вони вже опанували певний рівень юридичних знань, а тому засвоєння ними нового матеріалу полегшується та глибше сприймається.

По-друге, з метою підвищення рівня світогляду студентів необхідно використовувати новітній матеріал при підборі літератури та викладанні дисципліни.

По-третє, до плану лекцій тем курсу обов'язково треба включати науково дискусійні або спірні питання, особливо якщо вони професійно цікаві.

По-четверте, знайомити студентів з основними напрямками розвитку юридичної науки і залучати до наукової студентської роботи, що успішно поєднує навчальну й наукову роботу і дозволяє поглибити й розширити знання студентів. А оволодіння методологією наукового пошуку підвищуватиме ефективність розумової праці як у навчанні, так і у практичній діяльності.

По-п'яте, основну роботу з підготовки до іспиту студенти виконують самостійно. Більш об'єктивно оцінити знання студентів дозволяє обов'язкове тестування та виконання контрольних робіт. При цьому самостійне виконання контрольної роботи для слухача, який навчається в інституті перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів, є формою і підсумкового контролю і має бути критерієм у визначенні знань з курсу.

Таким чином, істотне значення для формування високоосвіченого, творчо мислячого магістра має самостійна, близька до дослідження, робота над вивченням програмного матеріалу.